

Mărgеaua albastră (de ziua Pământului)

Mirimirela

Mărgеaua albastră aleargă pe-orbită
Crește ca pâinea din aluatul dospit
Aș vrea s-o întreb : " oare ești obosită ?
Mi-e teamă, fetiță, că ai îmbătrânit.

Că riduri adânci îți brăzdează obrazul
Și tremuri ca varga de prea multe ori
Când cerul turbat își descuie zăgazul
Și îți culcă-n noroi câmpia cu flori.

Când luna îți saltă volane de-oceane
În loc să zâmbești, te încrunți arăgos
Pe umeri de-aduni gunoaie-n mormane
Tot mai mult te asemeni cu-n calic zdrențăros.

Îndură-te Doamne, ai milă de Geea
Pe ea ai ales să cobori din înalt
Trezește în oameni acută ideea
Că suntem acasă, nu într-un asalt !

Așează-i la tâmpale ghocei, dacă vrei
Încinge-i mijlocul cu brâuri de râu
Slobozește-n văzduh albii ei porumbei
Îngroapă în ea boabe sfinte de grâu !

În oameni să fie mereu primăvară
Și pentru că poti, te mai rog, Domnul meu
Mărgеaua albastră să fie o țară,
Un bob nou de rouă, dintr-un nou curcubeu !